

Ubezpieczenie społeczne a wydajność przedsiębiorstw: przykład wietnamskich MSP.

Od czasu kiedy Wietnam zapoczątkował w roku 1986 proces przejścia od systemu gospodarki centralnie planowanej do socjalistycznej gospodarki rynkowej, osiągnął roczny wzrost o ponad 7%, a ubóstwo zmniejszyło się radykalnie. Na przykład w okresie 1993-2000 wskaźnik ubóstwa spadł o ponad 40%. Było to najszybsze tempo spadku ubóstwa odnotowane w historii, przewyższające nawet podobny wskaźnik w Chinach. Obecnie Wietnam jest jedną z najbardziej dynamicznych wschodzących gospodarek regionu wschodnio-azjatyckiego. Jedną z głównych cech charakterystycznych procesu transformacji był wzrost sektora prywatnego. Podczas pierwszych siedmiu lat reformy powstało w nim 10 milionów miejsc pracy. W okresie 1993-1997 liczba zarejestrowanych firm prywatnych wzrastała rocznie o 40%. Działo się tak przede wszystkim dzięki powstawaniu małych i średnich przedsiębiorstw, które stanowią 97% całego prywatnego sektora, zatrudniając ponad 50% wietnamskiej siły roboczej i generując około 50% PKB. Jednakże firmy te charakteryzują się uciążliwymi warunkami pracy i ograniczonym ubezpieczeniem społecznym. Dotyczy to zarówno firm działających w sposób niesformalizowany, jak i formalnie funkcjonujących przedsiębiorstw. W roku 2010, kiedy rząd Wietnamu aktywnie promował ochronę socjalną jako koło napędowe wzrostu i rozwoju gospodarki, tylko niecałe 50% wszystkich zarejestrowanych prywatnych przedsiębiorstw płaciło składki do wietnamskiego funduszu ubezpieczeń społecznych, co spowodowało jego deficyt. Autorzy artykułu na podstawie badań stwierdzili, iż zapewnienie ubezpieczenia społecznego pracownikom przekłada się na zyski dla firm. Opierając się na danych ze wszystkich oficjalnie zarejestrowanych firm za lata 2006-2011, badacze udowodnili, iż wzrost zapewnienia ubezpieczenia społecznego o 10% przekłada się na wzrost przeciętnego przychodu liczonego na pracownika o 1,4%-2%, a przeciętnego zysku liczonego na pracownika o 1,8%.